

РЕШЕНИЕ

№ 464

гр. Варна, 24.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на двадесет и трети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Десислава Г. Жекова

при участието на секретаря Мария Д. Манолова
като разглежда докладваното от Десислава Г. Жекова Търговско дело № 20213100900859 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба вх. № 26008/14.12.2021г. на „Девня Автотранс“ АД (н), ЕИК 103157075, със седалище и адрес на управление гр. Девня, Промислена зона, чрез адв. А. Д., при задължителното участие на Г. П. С., в качеството ѝ на постоянен синдик на ищцовото дружество, срещу Национална агенция за приходите, гр. София, ул. „Княз Ал. Дондуков“ №52, за установяване несъществуването на приети в производството по несъстоятелност на ищеца по т.д. 219/2020г. на ОС – Варна вземания на ответника, както следва: корпоративен данък за 2016г. от 6632.90лв. и за 2017г. от 5071.69лв. по Ревизионен акт № Р-03000319003576-091-001/02.04.2020г. и ДДС за 2016г. от 11054.83лв. по фактури, издадени по договори за наем с „М-Транс“ ЕООД и „Транс Цимент“ ЕООД и за 2017г. от 8452.67лв. по фактури за наем с „Транс Цимент“ ЕООД, ведно със законна лихва до 25.06.2020г. и законна лихва до окончателното плащане, на основание чл.694, ал.1, т.1 ТЗ.

Ищецът твърди, че при формиране на финансовия резултат и изчисляване на задълженията си по ЗКПО за 2016г. и 2017г. е включил и описани в исковата молба фактури, издадени във връзка с договори за наем, сключени с „М-Транс“ ЕООД и „Транс Цимент“ ЕООД. На база на приходната част по тези фактури, били декларираните като част от дължимия корпоративен данък и оспорените в настоящото производство суми, които не са заплатени от ищеца. По описаните фактури, при подаване на справките – декларации за 2016г. и 2017г., ищецът декларирал и оспорените задължения по ЗДДС, които също не били заплатени. През 2019г. била проведена данъчна ревизия на „ДАД Инвест“ АД. В хода на ревизионното производство било

установено, че с договор от 01.03.2016г. между ищеца, като възложител, и „ДАД Инвест 2016“ АД, като изпълнител, било възложено извършването на административни и управленски услуги. Срещу предоставените услуги, възложителят се задължил да стопанисва и поддържа, вкл. като отдава под наем собствени на изпълнителя недвижими имоти. С Договор за наем от 20.02.2015г. „Девня Автотранс“ АД предоставило под наем на „М-Транс“ ЕООД описани в исковата молба имоти срещу месечен наем от 2820 лв. без ДДС. На 01.04.2016г. бил подписан анекс към договора за наем от 20.02.2015г., а на 01.10.2016г. договорът бил прекратен. В хода на ревизията било установено и фактуриране на „Транс Цимент“ ЕООД по договор за наем с „Девня Автотранс“ АД. По всички фактури плащанията постъпвали по банкова сметка на „ДАД Инвест 2016“ ЕАД. С влязъл в сила ревизионен акт от 19.06.2019г., потвърден със съдебни решения – окончателно решение на ВАС от 14.04.2021г., било прието, че сключените договори между „ДАД Инвест 2016“ АД и „Девня Автотранс“ АД, съответно между „Девня Автотранс“ АД и „М-Транс“ ЕООД, и „Транс Цимент“ ЕООД., са нищожни като привидни, като с тях са прикрити други сделки, а именно отдаване под наем на съответните имоти от собственика им „ДАД Инвест 2016“ АД. Поддържа се, че в резултат на прогласената нищожност, всички данъчни задължения, предмет на исковата молба, се явяват недължими поради липса на основание за начисляване. Моли за уважаване на предявените иски и присъждане на сторените по делото разноски.

В срока по чл. 367 ГПК, **ответникът Национална агенция по приходите е депозирал отговор на исковата молба**, с който възразява за недопустимост на исковите в частите, с които са оспорени вземанията за корпоративен данък, тъй като последните са установени с влязъл в сила ревизионен акт, с оглед разпоредбата на чл.164, ал.4 ДОПК. Оспорват се предявените иски и като неоснователни. По отношение на вземанията за ДДС се излага, че декларациите са подадени от ищеца по реда на съответния закон и съставляват частни свидетелстващи документи относно обстоятелствата, релевантни за определяне на дължимия данък. Предвид изложеното, се поддържа, че НАП е предявила в производството по несъстоятелност установени по основание и размер публични вземания.

В срока по чл.367 ГПК, в качеството на задължителна страна в производството, **синдикът Г. С. депозира писмен отговор**, в който изразява становище за допустимост на иска, но го оспорва като неоснователен. Обръща внимание, че вземанията за преки данъци са установени с влязъл в сила ревизионен акт, а вземанията за ДДС на база деклариран данни.

В срока по чл.372, ал.1 ГПК **ищецът не е депозирал допълнителна искова молба**.

В открито съдебно заседание ищецът не се явява и не изразява становище. Ответникът и синдика поддържат направените възражения.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, заедно и поотделно и по вътрешно убеждение, приема за установено следното от **фактическа страна**:

По делото е представен Ревизионен акт № Р-03000319003576-091-001/02.04.2020г., съгласно който е установен размер на задълженията на

длъжника „Девня Автотранс“ АД (н) към 02.04.2020 г., а именно: - 102370.55лв. - корпоративен данък за 2016г.; 31225.52лв. лихва върху корпоративен данък за 2016г.; 12408.46лв. корпоративен данък за 2017г.; 2519.81лв. лихва върху корпоративен данък за 2017г.

За удостоверяване извършеното връчване на акта, по делото е представена разписка, в която е налице отбелязване от К.Г.Е.И., в качеството на Гл. инспектор по приходите, за връчване на акта по електронен път на 04.04.2020г.

Приобщено по делото е и удостоверение за извършено връчване по електронен път, от което се установява, че до ел. адрес: ***** са изпратени РА № Р-03000319003576-091-001/02.04.2020г., ведно с лихвен лист и справка за общите задължения на дружеството към 02.04.2020г., които са изтеглени от получателя на 04.04.2020г.

Видно от приложено към ревизионния акт писмо изх.№ 31607-3/27.08.2021 г. на Директор Дирекция „Контрол“ към ТД на НАП – гр.Варна, същият не е обжалван и няма данни за неприключило ревизионно производство на длъжника „Девня Автотранс“ АД (н).

Приобщени по делото са 12бр. справки-декларации за начислен данък върху добавена стойност от „Девня Автотранс“ АД (н). за периода м. януари-декември 2016г., през който дружеството е начислило ДДС в общ размер на 27640.73лв. От приложени по присъединеното производство по подаденото от длъжника възражение по чл. 690 ТЗ по т.д.№ 219/2020г. на ВОС 11бр. справки-декларации за начислен данък върху добавена стойност се установява, че за периода м. януари-ноември 2017г. „Девня Автотранс“ АД (н) е начислило ДДС в общ размер на 22398.03лв.

Представен в производството по чл.690 ТЗ е ревизионен акт № Р-03000318007716-091-001/19.06.2019г., ведно с ревизионен доклад, с който на основание чл.122, ал.1, т.2 ДОПК е установен размер на задълженията във връзка с укрити приходи от наеми на длъжника „ДАД Инвест 2016“ АД към 19.06.2019г., а именно: 6632.90лв. - корпоративен данък за 2016г. и 1492.52лв. лихва върху него; 5306.69лв. – корпоративен данък за 2017г. и 656.02лв. лихва върху него. В доклада и мотивите на РА е посочено, че „ДАД Инвест 2016“ АД е следвало да издава фактури към „Транс Цимент Е“ ЕООД и „М-Транс“ ЕООД и да отчита приходи във връзка с отдаваните под наем от „Девня Автотранс“ АД (н) собствени на дружеството недвижими имоти, като е прието, че сключеният между „ДАД Инвест 2016“ АД и „Девня Автотранс“ АД (н) договор за предоставяне на административни и управленски услуги от 01.03.2016 г., съответно сключения между „Девня Автотранс“ АД и „М-Транс“ ЕООД, и „Транс Цимент“ ЕООД. договори за наем, са нищожни като привидни, като с тях са прикрити други сделки, а именно отдаване под наем на съответните имоти от собственика им „ДАД Инвест 2016“ АД.

С решение № 185/13.09.2019г. на директора на Дирекция „ОДОП“ гр. Варна, постановено по жалба на „ДАД Инвест 2016“ АД, е потвърден ревизионен акт от 19.06.2019г. като законосъобразен. От извършена служебна справка се установява, че посоченото решение е потвърдено с решение № 989/20.07.2020г. по адм. дело № 2806/2019г. на АС – Варна, потвърдено от своя страна с окончателно решение № 4778/14.04.2021 г. по адм. дело №

10545/2020г. на ВАС.

По делото е назначена ССЕ за установяване размера на лихвите, начислени върху публичните вземания, установени с РА № Р-03000319003576-091-001/02.04.2020г., както и с подадените от длъжника декларации по ЗДДС за процесните периоди, чието заключение неоспорено от страните е прието от съда като компетентно и безпристрастно дадено.

При тази фактическа установеност, настоящият състав на Варненски окръжен съд, достигна до следните **правни изводи**:

По допустимостта на иска:

С Решение № 396/25.6.2020г., постановено по т.д. № 219/2020г., на ВОС, ТО, е обявена неплатежоспособността на „Девня Автотранс“ АД и е открито производство по несъстоятелност на ищцовото дружество.

С молба вх. № 269116/20.09.2021 г. по т.д. 219/2020 г., на ВОС, ТО, са предявени следните вземания от името на НАП на основание РА № Р-03000319003576-091-001/02.04.2020г. – вземания възникнали до датата на решението за откриване на производството: 114779.01лв. главници и 36423.72лв., лихви и – вземания възникнали след датата на решението за откриване на производството – 13997.78.лв., лихви за периода 25.06.2020 г. – 07.09.2021г. С посочената молба са предявени и следните вземания с основание 54 бр. справки-декларации за ДДС за периода м. 05 2013г. – м.11.2017г. - вземания възникнали до датата на решението за откриване на производството: 56531.66лв. главници и 26018.23лв. лихви и – вземания, възникнали след датата на решението за откриване на производството – 6894.64лв., лихви за периода 25.06.2020г.-07.09.2021г.

С протоколно определение № 654/30.09.2022г. по настоящото дело съдът е приел за безспорно установено между страните, че оспорените в настоящото производство вземания са включени в списъка на приетите вземания на кредиторите на „Девня Автотранс“ АД, който е обявен по партидата на дружеството в ТР на 15.10.2021г. В срока по чл.690, ал.1 ТЗ е постъпило възражение от длъжника, с което са оспорени вземанията на НАП, предмет на настоящото производство, което е оставено без уважение с определение № 261148/30.11.2021 г. на съда по несъстоятелността.

С определение № 261150/30.11.2021 г., постановено по т.д. № 219/2020 г. съдът по несъстоятелността е одобрил списъка на приетите вземания на кредиторите на „Девня Автотранс“ АД, в който са включени гореописаните вземания на ответника – НАП. Определението е обявено в ТР на 01.12.2021 г.

Искът за установяване недължимостта на приетите вземания е депозиран на 14.12.2021г., поради което е допустим, съобразно разпоредбата на чл.694, ал.6 ТЗ.

Въпросът за допустимостта на настоящото производство с оглед установената с чл.164, ал.4 ДОПК забрана за оспорване на задълженията, установени с влязъл в сила ревизионен акт, по реда на част четвърта от ТЗ е коментиран с Определение № 688/12.05.2022г. по делото. Забраната по чл.164, ал.4 ДОПК за оспорване по реда на чл.690 и сл. ТЗ на публично вземане, установено с влязъл в сила акт, произтича от специфичния ред и начин на установяване на публичните вземания, поради което законодателят е разпрострял задължителната сила на акта и спрямо третите лица, неучаствали

в производството по издаване на акта за установяване на публично вземане, каквито са кредиторите на масата на несъстоятелността. Доколкото актът за установяване на публично вземане не обхваща фактите, настъпили след постановяването му, забраната на чл.164, ал.4 ДОПК не обхваща оспорване на публичното вземане, установено с акта, основаващо се на нововъзникнали факти, които не са преклудирани от задължителната сила на влезлия в сила акт за установяване на публично вземане.

В конкретния случай правният интерес на ищеца е обусловен от оспорване правото на принудително изпълнение на ответника на установените с РА задължения на основание нововъзникнали след издаването му факти, а именно влизане в сила на друг ревизионен акт с предмет идентични задължения за корпоративен данък на свързано с ищеца лице, който макар и предхождащ по време оспорения от ищеца РА, е потвърден с окончателен съдебен акт на ВАС, постановен след издаването на процесния РА от 02.04.2020г. Констатираната в мотивите на РА от 19.06.2019г. нищожност на сключения между „Девня Автотранс“ АД (н) и „ДАД Инвест 2016“ АД договор за услуги от 01.03.2016г., както и сключения в негово изпълнение договори за наем, във връзка с които са и начислените задължения за корпоративен данък на ищеца, респ. действието на посочената констатация за валидността на оспорения РА от 02.04.2020г. следва да бъдат обсъдени по същество на спора.

По съществуващото на спора:

Предявеният от длъжника иск с правно основание чл.694, ал.1, т.1 ТЗ има за предмет установяване несъществуването на приетото вземане на кредитора-ответник, когато същото е включено в списъка на приетите вземания, с определение по чл.692, ал.4 ТЗ. За успешното провеждане на установителния иск, с оглед наведените твърдения, в тежест на ищеца е да докаже правоизключващото си възражение за липса на основание за издаване на ревизионния акт от 02.04.2020г., с който са установени публични задължения за корпоративен данък и свързаните с него задължения за ДДС, за които са подадени справки-декларации от него.

Не се спори между страните, че ответникът е издал цитираният ревизионен акт, предмет на който е дължим корпоративен данък за 2016г. и 2017г. и лихви върху него, които съобразно разпоредбата на чл.162, ал.2, т.1 и 9 ДОПК, представляват публични държавни вземания и касаят период преди откриване на производството по несъстоятелност с решението от 25.06.2020 г. Представени са доказателства, че актът е връчен на длъжника на декларирания ел. адрес за кореспонденция с НАП по партидата на дружеството в Търговския регистър. Не са налице твърдения и доказателства да е предприето обжалването на акта по съответния ред, поради което и същият е влязъл в сила.

Събирането на публичните държавни вземания принципно се осъществява по реда на ДОПК, освен ако в закон е предвиден друг ред, съобразно разпоредбата на чл.163, ал.1 ДОПК. Разпоредбата на чл.164, ал.1 ДОПК предвижда, че публичните вземания могат да се събират и чрез участие в производство или чрез присъединяване към открито производство по несъстоятелност. Тъй като ищецът е длъжник в производство по несъстоятелност, ответникът е предявил пред съда по несъстоятелността

процесните вземания, което е в съответствие с разпоредбата на чл.164, ал.3 ДОПК, предвиждащ, че публичните вземания се предявяват от НАП пред съда по несъстоятелността, освен ако в закон е предвидено друго.

Съобразно нормата на чл. 164, ал. 4 и 5 ДОПК в случай, че вземането е установено с влязъл в сила акт, синдикът незабавно го включва в списъка на приетите от него вземания така, както е предявено. Между страните не е спорно, че вземането по процесния РА и справки-декларации за ДДС за периода 2016г.-2017г. е било прието в производството по несъстоятелност.

Спорният по делото въпрос е този за действителността на ревизионния акт от 02.04.2020г., с който се установяват публични задължения за корпоративен данък на „Девня Автотранс“ АД (н) във връзка с отчетените приходи по сключените от него договори за наем с „Транс Цимент Е“ ЕООД и „М-Транс“ ЕООД с оглед констатирана нищожност на същите в мотивите на влязъл в сила РА от 19.06.2019г. и последващите на ревизионния акт от 2020г. съдебни решения.

С оглед ограниченията на чл.164, ал.4 ДОПК и чл.17, ал.2 ГПК, проверката в рамките на настоящото производство спрямо необжалвания ревизионен акт от 2020г. може да касае само пороци на индивидуалния административен акт, които биха обусловили неговата нищожност, доколкото ищецът е бил страна в производството по издаването и обжалването му и то пороци, които да са обусловени от настъпили след влизане в сила на акта обстоятелства.

Според разпоредбата на чл.168 АПК, предмет на съдебната проверка при оспорване на индивидуалните административни актове, какъвто представлява процесният ревизионен акт е законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания, предвидени в чл.146 АПК, а именно: липса на компетентност, неспазване на установената форма, съществено нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона.

За пълнота съдът посочва, че оспореният ревизионен акт е издаден от компетентен по смисъла на чл.119, ал.2 ДОПК орган, лицето възложило ревизията и ръководителя на ревизията, при спазване на формалните и съдържателни изисквания, уредени в чл.120 ДОПК, като не се твърдят и констатира нарушения на процесуалните правила за издаването му. Основание за издаването му е деклариран съгласно ревизионния доклад, неразделна част от него, счетоводен финансов резултат – печалба, подлежаща на облагане по силата на чл.1 ЗКПО, тъй като „Девня Автотранс“ АД (н) е данъчно задължено лице по смисъла на чл.2, т.1 ЗКПО.

Настоящият състав счита, че твърденият от ищеца порок – липса на основание за издаване на ревизионния акт с оглед констатирана нищожност на процесните договори за наем, приходите по които са основание за данъчно облагане, в мотивите на постановените административни съдебни решения, касае изискванията за материална законосъобразност на акта и съответствието му с целта на закона, които не могат да бъдат разглеждани в настоящото производство след приключване на производството по издаването и обжалването му с оглед горецитираната нормативна уредба. Нарушенията на материалния закон касаят правилността на административния акт, а не

неговата валидност, поради което нищожен на соченото основание може да бъде само този акт, който изцяло е лишен от законова опора. Само пълната липса на условията или предпоставките, предвидени в приложимата материалноправна норма и липсата на каквато и да е възможност за който и да е орган да издаде акт със съответното съдържание, би довела до нищожност на соченото основание. В случая материалните предпоставки за издаване на оспорения административен акт са установени и неоспорени от ищеца в рамките на ревизионното производство, макар нему вече да е било известно, че задълженията са начислени и на „ДАД Инвест 2016“ ЕАД. Констативната част на издадения през 2019г. ревизионен акт, с който се установяват публични задължения на друг данъчно задължен субект нямат обвързващо действие спрямо длъжника и не се ползват със задължителна сила в рамките на настоящото производство.

Основанието на задълженията за корпоративен данък за 2016г. и 2017г. на ищеца е влезият в сила ревизионен акт от 02.04.2020г., а на тези за ДДС за 2016г. и 2017г. - подадените от самия него справки-декларации за ДДС, представени по делото, от които се установява дължимият размер на публичните вземания, приети в производството по несъстоятелност на длъжника, който не е и спорен в настоящото производство. Дължимостта на главните вземания обуславя дължимост и на акцесорните задължения за лихва за процесните периоди, за размера на които страните не спорят.

Поради изложеното и с оглед приетия за безспорен факт, че процесните вземания са включени в списъка на приети вземания на кредиторите на „Девня Автотранс“ АД (н), предявеният иск за установяване на несъществуването им следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

На осн. 694, ал.7 ТЗ, в тежест на ищеца следва да се възложи дължимата за производството държавна такса, възлизаща на 312.12лв.

С оглед изхода на спора, на ответника се следват разноски, на осн. чл.78, ал.3 ГПК, възлизащи на 400.00 лв. При изчисляването на разноските е включено юрисконсултско възнаграждение в размер на 150.00 лв., определено съобразно разпоредбата на чл.78, ал.8, вр. чл.25, ал.1 НЗПП.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска на „Девня Автотранс“ АД (н), ЕИК 103157075, със седалище и адрес на управление гр. Девня, Промислена зона, срещу Национална агенция за приходите, гр. София, ул. „Княз Ал. Дондуков“ №52, за установяване несъществуването на приети в производството по несъстоятелност на ищеца по т.д. 219/2020г. на ОС – Варна вземания на ответника, както следва: корпоративен данък за 2016г. от 6632.90лв. и за 2017г. от 5071.69лв. по Ревизионен акт № Р-03000319003576-091-001/02.04.2020г. и ДДС за 2016г. от 11054.83лв. по фактури, издадени по договори за наем с „М-Транс“ ЕООД и „Транс Цимент“ ЕООД и за 2017г. от 8452.67лв. по фактури за наем с „Транс Цимент“ ЕООД, ведно със законна лихва до 25.06.2020г. и законна лихва до окончателното плащане, на основание чл.694, ал.1, т.1 ТЗ.

Решението е постановено при задължителното участие на Г. П. С., в качеството ѝ на постоянен синдик на „ Девня Автотранс“ АД (н), ЕИК 103157075, със седалище и адрес на управление гр. Девня, Промислена зона.

ОСЪЖДА „Девня Автотранс“ АД (н), ЕИК 103157075, със седалище и адрес на управление гр. Девня, Промислена зона, представлявано от Г. П. С., в качеството ѝ на постоянен синдик, **да заплати** в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Окръжен съд - Варна, държавна такса в размер на **312.12лв.** (триста и дванадесет лева и дванадесет ст.), платима от масата на несъстоятелността, на осн. чл. 694, ал.7 ТЗ.

ОСЪЖДА „Девня Автотранс“ АД (н), ЕИК 103157075, със седалище и адрес на управление гр. Девня, Промислена зона, представлявано от Г. П. С., в качеството ѝ на постоянен синдик, **да заплати** на Национална агенция за приходите, със седалище гр. София, бул. "Кн. Дондуков", № 52, сумата **400.00лв.** (четиристотин лева), разноси в производството, на осн. чл.78, ал.3 и ал.8, вр. чл.25, ал.1 НЗПП.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд - Варна в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____